

VIRRAN *varrelta*

Päijälän kylälehti

02/2026

6

Tiekirkon kesänäyttely

11-14

*Tukkilaistuvan
näyttelyn avajaiset*

- 1 Sisältö ja toimitus
- 2 Pääkirjoitus
- 3 Vielä varautumisesta
- 4 Rallin muistilista
- 5 Riihigalleria
- 6 Tiekirkon kesänäyttely
- 7 Tapahtumia Pirtillä ja muualla
- 9 Tukkiilaistuvan tarina
- 11 Tukkiilaistuvan avajaiset
- 15 PVY:n historiikki
- 16 Rukoushuoneen ikkunat / Melontaa
- 17 Tukkilaisaiheinen pakina
- 18 Kuvia tukkien uitosta
- 19 Kirjanurkka
- 20 Tapahtumakalenteri
- 21 Päijälä-info /Isojärven retki
- 23 Juhannuskisat

Kaikki Tukkiilaistuvan avajaisista s. 11-14

Lauantatori on taas avoinna Tukkiilaistuvan pihassa klo 10-13. s. 8

Rallin muistilista, s. 4

Virran Varrelta – Päijälän kylälehti, 02/2026.

Virran Varrelta -toimituskunta: Hannu Lahtinen (päätoimittaja), Leena Bragge, Anna Maria Karjalainen, Päivi Lahtinen, Ulla Lahtinen, Rainer Lehtonen, Mika Liehu, Eeva Markkanen, Aulikki Niemi-Savolainen, Terhi Ratalahti, Kaija Taival, Merja Åkerlind

Julkaisijat: Päijälän kristillinen yhdistys, Päijälän seudun kyläyhdistys ja Mäkimaan Muhku

Lehden taitto: Leena Bragge, Ulla Lahtinen ja Mirkka Lempiäinen

Painatus: Padasjoen kirjapaino. Painetaan 4 krt. vuodessa.

Yhteystiedot:

VV-päätoimittaja Hannu Lahtinen, 0500 304769, hannu.lahtinen@pajjala.fi

Päijälän kristillisen yhdistyksen puheenjohtaja Terhi Ratalahti, 045 1318891, terhi.ratalahti@gmail.com

Päijälän Seudun kyläyhdistyksen puheenjohtaja Leena Bragge 040 8326131, leenaobragge@gmail.com

Mäkimaan Muhku: Risto Lehto, rlehto1@gmail.com

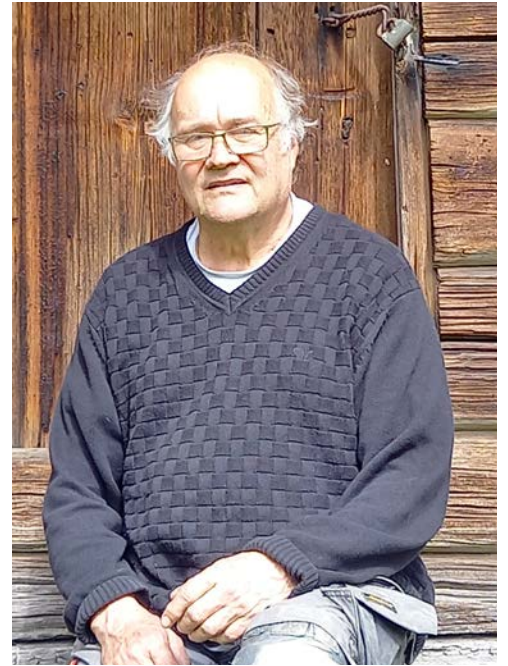
Kansikuva: Merja Åkerlind

Arvoisa Virran Varrelta -lehden lukija

Eilinen päivä, sunnuntai 7.6 2026, oli päivä, joka jää varmasti mieleeni loppuelämäni ajaksi. Siinä päivässä täyttyi odotus, jonka eteen olemme kylällämme tehneet työtä ja talkoilleet noin 15 vuoden ajan. Elinvoimainen Päijälä 2015-2025 sai kruununsa, Olli ja Risto Lehdon elämäntyö, kymmenien vuosien aikana kerätty metsä- ja uittotyöhön liittyvä, lähes 1000 esineen, kirjan, valokuvan ja muistelon, kokoelma on nyt näytteillä kylän keskustaan avatussa Tukkiilaistuvassa.

Istuimme illalla myöhään ensimmäistä kertaa tänä vuonna rantasaunan laiturilla vaimoni kanssa. Katselimme lahden pohjukasta avautuvia niemien rantapuustoja ja niiden väliin jäävää järvenselkää. Aurinko teki laskuaan. Mieleemme tulvi suvivirren sanat, joita hyräilimme mielessämme hiljaisesti:

“Jo joutui armas aika ja suvi suloinen, kauniisti joka paikkaa koristaa kukkanen. Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon, se luonnon uudeks luopi, sen kutsuu elohon.”

Taas niityt vihannoivat ja laiho laaksossa. Puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa. Se meille muistuttaapi hyvyttäs Jumala, ihmeitäs julistaapi se vuosi vuodelta.”

Mieli oli rauhallinen. Koin Jumalan luoman luonnon uudistumisen ihmeen tuomaa turvaa, mutta samalla kiitollisuutta siitä, mitä olimme päivällä todistamassa Tukkiilaistuvan avajaisissa yli 200 vierailijan joukossa. Kiitän jokaista matkan varrella mukana ollutta omasta panoksesta ja samalla nostan katseeni ylös kiitoksen kanssa. Ei kai ollut sekään sattumaa, että metsän kuningas, karhu, kunnoitti juhlaamme lähitienoolla. Onhan metsätyötä tehty sen valtakunnan alueella! Juhlasta enemmän muualla lehdessä.

Alkanut kesä on täynnä muitakin kylän kannalta tärkeitä tapahtumia. 11.7. vietetään Pienviljelijäyhdistyksen, sittemmin kyläyhdistyksen 100-vuotisjuhlaa Pirtillä, jossa julkistetaan Aino Ruokolan, kyläyhdistyksen pitkäaikaisen puheenjohtajan ennen Leena Braggea, kirjoittama yhdistysten 100-vuotishistoria. Aino on tehnyt valtavan työn, kiitos hänelle siitä. Näin on saatu tallennettua yksi tärkeä osa kylämme historiaa kansien väliin kaikkien luettavaksi. Tämäkin kirja tulee lisäämään tietoa edellisten sukupolvien elämästä, kuten Tukkiilaistupakin omalta osaltansa. Historia avaa ymmärrystä tulevaa varten! Tästäkin lisää muualla lehdessä.

Kesä tarjoaa kyläläisille myös jo perinteiset muut aktiviteetit. MM-ralli elokuun ensimmäisenä lauantaina Mika Liehun johdolla, Riihigallerian avajaiset 16.6, Tiekirkon näyttelyn avajaiset, jossa tänä kesänä on kyläläisten tai kylän ystävien tärkeitä valokuvia tarinoineen 28.6, perinteinen kesätori Pirtillä 18.7. sekä lauantaitorit Tukkiilaistuvalla joka lauantai (ja juhannusaattona) heinäkuun lopulle, unohtamatta Rukoushuoneen kesäjuhlaa 9.8. Kylällä tapahtuu paljon muutakin. Katso lehden tapahtumakalenteria.

Kesä on myös latautumisen, voimien keräämisen aikaa. On otettava aikaa itsellekin, lukemiseen, metsänraivaukseen, löhöilyyn, tutustumiseen uusiin kohteisiin lähellä tai kaukana tai vaikkapa vain aikaa läheisten ja ystävien kanssa keskusteluun ja olemiseen. Kaikella olisi hyvä olla tasapainonsa. Mitä se sitten kunkin osalla onkaan. Olemmehan erilaisia. Se on rikkautta!

Paljon keskusteltu Suvivirsi jatkuu näin: *”Taas linnut laulujansa visertää kauniisti. Myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi! Mun sieluni sä liität myös äänes kuorohon ja armon Herraa kiitä, kun laupias hän on. Oi Jeesus Kristus jalo ja kirkas paisteemme, sä sydäntemme valo ain asu luonamme. Sun rakkautes liekki sytytä rintaamme, luo meihin uusi mieli, pois poista murheemme.”*

Näillä sanoilla haluan välittää teille sydämeni syvimmat aatokset tänä auringonpaisteisena aamupäivänä ja toivottaa teille kaikille Jumalan siunausta alkaneeksi kesäksi!

Hannu Lahtinen

VARAUTUMISESTA

Onko sinulla jo kaikkea varalla - myös naapuriapua?

Tuli käytyä toisen kerran kylien varautumisillassa. Asiat etenevät hitaasti, mutta eihän sitä Roomaakaan päivässä rakennettu. Kunta järjestää näitä tapaamisia myös siksi, että me kylät heräisimme omatoimiksiksi. Asiantuntijat ovat apunamme suunnittelussa. Teimme alustavasti Helmisen Markon kanssa Varautumissuunnitelmaa omalle kylälle. Syksymmällä tapaamiset jatkuvat kuntatasolla ja saamme varmaan suunnitelmankin tehtyä.

Meillä asiat on jo suhteellisen hyvin, mutta tietoa vapaa-ajan asukkailla pitäisi saada levitettyä enemmän. Myrskyt ja sähkökatkokset osuvat pääasiassa talven ajalle, mutta on niitä silloinkin, kun kylällä on paljon kausiasukkaita.

Tulemme nimeämään tietyt henkilöt hoitamaan asioita esimerkiksi sähkökatkon aikana. Joku menee avaamaan Pirtin ovet kaikille käyttöön ja lämmittää huoneet tavalla tai toisella. Joku huolehtii vedensaannista ja muonituksesta. Siellä voi ladata laitteita tai muuten vain lämmitellä. Joku nimetään yhteyshenkilöksi kuntaan päin, jolloin saadaan yhteys kylän ulkopuolelle. Myös satelliittipuhelin olisi hyvä hankkia ja patteriradio.

Kunnanjohtaja Sami Ylipihlaja lupasi ottaa Vesuriin yhteyttä keskustellakseen sydäniskureiden hankkimisesta yhteisesti kaikille kylille samaan aikaan. Yhdistykset kustantaisivat ne itse, mutta näin päästäisiin edullisempiin hintoihin.

Olemme kyläyhdistyksen johtokunnassa jo sopineet siitä, että seuraavan sähkökatkon aikana Pirtti on avoinna ja lämmitetään käyttökuntoon, vaikkei kukaan olisi pyytänytkään. Näin sinne voi tulla kuka vaan matalalla kynnyksellä. Lähde on läpi vuoden käytettävissä

Teksti ja kuvat: Leena Bragge

Kiinnostaako rallipäivä Päijälässä?

Rallit on yksi meidän kylän kesän kohokohtia. Joka vuosi suuri joukko vapaaehtoisia talkoolaisia tulee mukaan nauttimaan yhteisestä tekemisestä. Lipunmyyntitiimi alkaa olla kasassa, mutta jos kiinnostaa, niin voit vielä kysyä paikkaa. **Ilmoittaudu Leenalle 040 832 6131.**

Kuhmolan varautumissillassa puhui Jani Hanhijärvi Pirkan kylästä..

Lipunmyyntiä ei edes pieni sade haittaa. Hymy ei huulilta häviä, kun saa olla ralleissa.

Kuten edellisessä lehdessä jo kerrottiin, MM-ralli ajetaan taas elokuun ensimmäisenä lauantaina 1.8.2026. Ensimmäinen WRC-kierros lähtee Päijälästä klo 9.38 ja toinen 16.39. Välissä ajaa noin sata vetomiesluokan autoa. Erikoiskokeen lähtö on Riihigallerian risteyksestä. Reitti kulkee Päijälän sillalta Sappeentien ja Liehuntien kautta maaliin Taipaleeseen Tampereentien risteykseen.

Rallireitin kiinteistöille jaetaan asukastiedote, jossa tarkemmin tietoa rallipäivästä.

Tie Erikoiskokeen osalta on suljettu klo 6.45–20.00 välisen ajan.

Ralliautojen reittiin tutustumisajo on tiistai 28.7. klo 9.15–14.45; tiet ovat kuitenkin normaalissa käytössä.

Tienvarren toimihenkilöille järjestetään turvakoulutus yhdessä Västilän ek:n kanssa Kangasalan Mobiliassa 8.7. klo 17.00

Turvakoulutuksen voi suorittaa myös netissä tai etäkoulutuksessa teams yhteydellä keskiviikkona 22.7. klo 17.30

Lipunmyyntikoulutus la 25.7. klo 13.30 Päijälän Pirtillä.

Olemme saaneet jo mukavasti yhteydenottoja ja talkooväkeä, Rallireitin raivaustöihin mahtuu aina mukaan, ja ne alkavat virallisesti heinäkuun alussa.

Rallia edeltävänä päivänä pe 31.7. on kahdet talkoot: sämpylätalkoot Pirtillä ja lettutaikinatalkoot Rukoushuoneella klo 12. Jälkimmäisiin oma vatkain mukaan. Olet sitten ollut aiemmin mukana tai mietit osallistumista Päijälän vuoden suurimpaan tapahtumaan, ota rohkeasti yhteyttä johonkuhun alla olevasta listasta. Katsotaan sitten yhdessä, mikä paikka tai tehtävä sopii sinulle parhaiten, jos et vielä tiedä.

Mika Liehu Rallikoordinaattori, 0500 187180 mika.liehu@elisanet.fi

Leena Bragge Lipunmyynti, Kyläyhdistys 040 8326131 leenaobragge@gmail.com

Risto Lehto Mäkimaan Muhku 050 5952051 rhlehto1@gmail.com

Hannu Lahtinen Kristillinen yhdistys 0500 304769 hannu.lahtinen@paijala.fi

Marja Ikonen, ilmoittautumiset 040 5247944 marja.ikonen@paijala.fi

Teksti: Mika Liehu, rallikoordinaattori

Kuva: Rainer Lehtonen

RIIHIGALLERIA -KESÄN -26 NÄYTTELY

Kuhmoisten Riihigalleria täyttyy ensi kesänä monipuolisesta ja ajankohtaisesta nykyaikaisesta, kun viisi eri tavoin työskentelevää taiteilijaa – Kristiina Lähde, Sirpa Suominen, SantiYago Delgado, Juha-Pekka Koistinen ja Veera Kuula – kohtaavat yhteisessä näyttelyssä. Kokonaisuus kutsuu katsojan pysähtymään luonnon, ihmisen ja kokemuksen äärelle sekä tarkastelemaan ympäröivää maailmaa uusista näkökulmista.

Kristiina Lähde työskentelee kuvataiteen parissa kansainvälisesti, ja hänen teoksissaan korostuvat kerroksellisuus, muisti ja ympäristön jäljet. Lähteelle taiteen tekeminen on tapa tutkia tilaa ja aikaa – kuinka maisema ja kokemus tallentuvat sekä materiaaliin että katsojan mieleen. Hänen teoksensa rakentavat rauhallisia, lähes meditatiivisia hetkiä kiireisen maailman keskelle.

Sirpa Suominen tuo näyttelyyn maalaustaiteen ja värin voiman. Hänen ilmaisunsa pohjautuu vahvaan tunnekokemukseen: maalaaminen on Suominen tapa jäsentää elämän rytmiä, vuodenaikojen vaihtelua ja sisäistä liikettä. Teoksissa yhdistyvät intuitiivinen sivellintyö ja herkkä värien vuoropuhelu, joka kutsuu katsojan mukaan tuntemaan.

SantiYago Delgado on Joutsassa ja Helsingissä työskentelevä kuvanveistäjä, joka on erikoistunut ihmisen ja eläimen muodot yhdistäviin pronssi- ja keramiikkaveistoksiin. Hänen teoksensa tarkastelevat identiteettiä, kulttuurien kohtaamista ja liikkeessä olevaa maailmaa. Delgadolle taide on keino rakentaa siltoja: tuoda yhteen erilaisia tarinoita ja avata keskustelua siitä, mitä tarkoittaa kuulua johonkin paikkaan tai yhteisöön.

Juha-Pekka Koistinen lähestyy taidetta materiaalien ja muodon kautta. Hänen työskentelyssään korostuvat veistoksellisuus, käsityöläisyys ja luonnonmateriaalien kunnioitus. Koistiselle taiteen tekeminen on dialogi käsien ja materiaalin välillä – hiljainen prosessi, jossa syntyy tilaan ja valoon reagoivia teoksia.

Veera Kuula tuo näyttelyyn nuoremman sukupolven näkökulman. Hänen teoksensa liikkuvat maalauksen, grafiikan ja kuvallisen tarinankerronnan rajapinnassa. Kuulalle taide on tapa pysähtyä arjen pieniin hetkiin ja antaa niille merkitys. Hänen herkkä, joskus leikitteleväkin ilmaisunsa kutsuu katsojan lähelle. Kesänäyttely muodostaa kokonaisuuden, jossa eri tekniikat ja näkökulmat täydentävät toisiaan. Riihigallerian maalaismiljöössä teokset saavat tilaa hengittää – ja katsoja mahdollisuuden viipyä.

Tervetuloa kokemaan taidetta, joka pysäyttää, koskettaa ja inspiroi. Kesä Kuhmoisissa alkaa Riihigalleriasta.

Teksti: Eeva Markkanen

**MUISTATTEHAN, ETTÄ
RIIHIGALLERIA ON SULJETTU
LA 1.8.2026 PÄIJÄLÄSSÄ
AJETTAVIEN RALLIEN
VUOKSI**

**RIIHI-
GAL-
LERIA**
KESÄ 2026

17.6. – 9.8.2026
TI-SU KLO 12-17

KAIKILLE AVOIMET
AVAJAISET 16.6. KLO 18-20

TERVETULOA

SANTIYAGO DELGADO
JUHA-PEKKA KOISTINEN
VEERA KUULA

SIRPA SUOMINEN
KRISTIINA LÄHDE

PÄÄSYMAKSU 7 €
ALLE 15-VUOTIAAT ILMAISEKSI
(KORTTI TAI KÄTEINEN)

KYLÄYHDISTYKSEN
KAHVIO
(KÄTEINEN)

LISÄTIETOJA
EEVA MARKKANEN 040 827 2323

RIIHIGALLERIAN TIE 82
KUHMOTEN

TIEKIRKKOKESÄN 2026 VALOKUVANÄYTTELY

”Kuvien virtaa elämän varrelta”

Päijälän kristillisen yhdistyksen rukoushuone kylämme keskustassa on palvellut jo 13 kesänä tiekirkkona. Tämän 14. tiekirkkokesän avajaisia vietämme **sunnuntaina 28.6.2026 klo 14.**

Tapana on ollut järjestää tiekirkon yhteyteen jonkun paikallisen tekijän näyttely. Viime kesänä esittelimme Aino Ruokolan maalauksia, sitä edeltävällä kerralla Saini ja Jaska Åkerlindin ryijyjä. Nyt halusimme esille suuremman joukon, tällä kertaa valokuvia, itselle tärkeitä kuvia, joissa tavalla tai toisella on sidos Päijälään joko kuvan omistajan tai kuvan aiheen kautta. Kuviin olemme pyytäneet mukaan niihin liittyvät tarinat. Toiveena on, että näin saamme syvemmän kuvan kylään liittyvistä ihmisistä ja asioista. Jo näyttelyaineiston alustava kokoaminen on osoittanut, että kuviin liittyy paljon rakkaasti vaalittuja muistoja. Huumoriakin löytyy ja lämmintä haikeutta.

Näyttely ei pyri olemaan valokuvataidetta vaan enemmänkin elämäkokemuksia ja muistoja, kiintymystä ja lämpöä luotaava esillepano, ja miksi ei vaikeitakin asioita, jos sellaisia kuvia mukaan saadaan. Olemme saamassa kokoon todella kiinnostavan näyttelyn, kiitos teille, jotka olette lähettäneet kuvanne ja niihin liittyvät tarinat. Uskomme, että jaettu ilo on moninkertainen ilo, ja että osallistumisenne poikii entisestään lisääntyvää yhteyttä ja hyvää mieltä.

Innokkaasti ja uteliaasti odotamme, mitä kesän näyttely pitää sisällään – muistojemme lukkoja avaavia, ehkä tunteitakin kuohuttavia kokemuksia. Toivottavasti tapaamme heinäkuun aikana muistojen ja elämysten virralla!

Teksti: Aulikki Niemi-Savolainen
Kuva: Merja Åkerlind

TAPAHTUMIA PIRTILLÄ...

Pirtin kevättori toukokuun puolivälissä sujui pienessä tiheysateessa perinteisesti. Myyjiä oli kymmenkunta, ja kaikkea tarpeellista löytyi: kalaa, leipää ja kaurahiutaleita, taimia, käsitöitä, lakkiaisten onnittelukortteja, kirjoja ja kirpputorilta kaikkea mahdollista vaatteista työkaluihin. Asiakkaita riitti pitkin päivää tasaisesti. Riikka Kariniemi ja tyttärensä Oona Kaikkonen myyvät tuotteita Matti ja Liisa Santaselle. Aino Ruokola taustalla.

Tutut tapasivat toisiaan ja talven kuulumisia vaihdettiin kahvipöydässä.

Myyntipöytiä oli sekä sisällä että ulkona. Kirpputorilta löytyi aarteita joka lähtöön. Merja Akerlind myi miehensä jäämistöä.

Sanna Seesvalo myi äitinsä Maija Saarijärven käsitöitä ja ruisleipiä.

...JA MUUALLA

Kesäiset lauantaitorit käynnistyivät 6.6. Talven jälkeen oli taas iloista kokoontua kahville ja turisemaan. Torit jatkuvat heinäkuun loppuun klo 10-13. Juhannuksena toripäivä on poikkeuksellisesti perjantaina. Silloin Muhku taas järjestää jotain kivaa leikkimielistä kisailua koko perheelle. Joka lauantai saatavilla on ainakin kahvia ja leivonnaisia sekä kaurahiutaleita. Kuka tahansa voi tulla myymään sinne omia tuotteitaan. Myös kalastuslupia on saatavilla käteisellä.

Rukoushuoneella on ollut kevään aikana raamattupiirien lisäksi kristittyjen yhteiset seurakuntat, kinkarit ja kesäillan lauluhetki. Kuvassa vasemmalla seuroissa sisarukset Anna-Maija Lehtinen ja Jaakko Kivinen musisoivat. Puhujina olivat Reijo Heikkilä ja Jaana Nikula Kuhmoisista ja Terhi Ratalahti omalta kylältä. Illan teemana oli rukous.

Oli mukava laulaa sydämen kyllyydestä kesäisiä lauluja ja virsiä. Yleisö toivoi useamminkin mahdollisuutta laulaa toivelauluja.

Hannele Erola ja Hollolan pääkanttori Jussi Keltakangas laulattivat rukoushuoneella yleisöä ja lauloivat kahdestaankin.

TUKKILAISTUVAN TARINA

Eero ja Lillian Lehtonen rakensivat ja avasivat vuonna 1964 Päijälään Osuuskaupan rinnalle yksityiskaupan, Päijälän Valinnan. He ja myöhemmin eri vuokralaiset pitivät kauppaa aina vuoden 1977 loppuun asti, jolloin se myytiin yksityisasunnoksi Anola-Pukkiloille. He muuttivat vanhetessaan kirkonkylälle ja myivät kiinteistön 2022 kylän yhdistyksille: Päijälän Seudun kyläyhdistykselle, Kristilliselle yhdistykselle ja Mäkimaan Muhkulle. Yhdistysten yhdessä laatimassa kyläsuunnitelmassa ”Elinvoimainen Päijälä 2015-2025” viimeisenä tavoitteena oli hankkia monitoimitila keskeiseltä paikalta. Vuosien varrella on haettu ja saatu tukia Tukkilaistuvan eri hankkeisiin Manner-Suomen Maaseutu-rahastosta Vesuri-ryhmän kautta.

Kiinteistön siivoamista

Etuseinän uusimista, maalausta, oven vaihto

Sähköhommia

Idea tukkilais- ja metsätyömateriaalin säilyttämiseksi tuleville sukupolville syntyi Kotirannan riihessä, kun Jouko Ikonen oli vierailulla siellä Olli ja Risto Lehdon kanssa. Olli esitteli keräämäänsä valtavaa aineistoa. Vielä kun Lehdon veljekset innostuivat ideasta niin, että lahjoittivat historiallisen materiaalin kylän yhdistyksille, Päijälän Valintaa alettiin muuttaa Tukkilaistuvaksi. Neljään vuoteen mahtui lukemattomia talkootuntunteja.

2022

Kiinteistön osto.

Kiinteistön remontointia, siivousta, sähköjohtojen ja valaisimien purkua, Kiinteistön oston lisäksi tukirahalla hankittiin 2 ilmalämpöpumppua, tietokone, lisänäyttö, TV, tulostin ym.

2023

Takahuoneen ja romuvaraston väliseinä ja katto purettiin. Siitä tehtiin yhtenäinen näyttelytila, joka paneloitiin ja maalattiin. Ulko-oven uusiminen.

Valaisimien asennus.

Sappeentien puoleinen seinä laudoitettiin uudelleen ulkopuolelta.

Siivousta ja raivausta.

2024

Pannuhuone poistettiin käytöstä ja kylmähuoneet purettiin.

Keittiö remontoitiin, seinät paneloitiin, keittiön lattia uusittiin.

Sähkötöitä ja uusi sähkömittari.

Nimikilpailu.

Pantiin vireille uusi hanke metsä- ja uittoperinteeseen liittyvän aineiston tallentamiseksi ja pysyvän näyttelyn rakentamiseksi.

2025

Hanketyöntekijämme FM Lauri Onali aloitti työnsä helmikuun alussa.

Lehdon veljesten aineiston luovutus, esineiden siirtämistä riihestä Tuvalle, puhdistusta ja digitointia.

Kaivon puhdistus, vesijohdot ja pumppu uusittiin, uusi jätesäiliö.

Keittiön, eteisen ja wc:n seinien panelointi.

Keittiön lattian ja sähköjen uusinta,

keittiökalusteiden asennus.

Lahjoituksena saatujen wc-kalusteiden asennus.

Lahjoituksena saadun markiisin laittaminen paikoilleen.

Takavaraston kellarin ja lattian purku.

Vanhan kylmiön purkua

2026

Takavaraston lattian rakentaminen, seinien korjaaminen ja levyttäminen sekä pienen ”tukkikämpän” rakentaminen varaston nurkkaan.

Teppo Anttila rakensi Tuvan päätyyn kaksiosaisen hirsikatoksen kuluveneelle, parireelle ja muille isommille esineille.

Peltikaton tekeminen hirsikatokseen.

Pihan, porttien ja kylttien viimeistelyä.

Varastotilan lattia valmiiksi

Tukkilaistuvan avajaiset 7.6.2026

Tukkilaistupaa ei olisi ilman Olli ja Risto Lehtoa, Lauri Onalia ja lukemattomia ihmisiä, jotka ovat itseään säästelemättä olleet aina valmiit tulemaan talkoisiin.

Työpanoksen lisäksi Tupa on saanut virallisten lahjoitusten lisäksi yksityishenkilöiltä monenlaisia pienempiä ja suurempia lahjoituksia, tavaraa ja rahaa.

Nyt kun neljän vuoden urakka on päättynyt, voimme hyvällä syyllä ja mielellä todeta, että Päijälän Tukkilaistupa on meidän OMA TUPA!

Hirsikatosten katon tekoa

*Tekstin talkoopäiväkirjoista poiminut Ulla Lahtinen
Kuvat: Jouko Ikonen, Ulla Lahtinen, Vesa Mäntymäki*

*Hankkeisiin on haettu ja saatu EU:n
maaseuturahaston tukea Leader Vesuri -ryhmältä.*

LEADER

Vesuri-ryhmä

Euroopan unionin
osarahoittama

Olli Lehto on tyytyväinen Tukkilaistuvan logoon

TUKKILAISTUPA KERÄSI KIITOKSIA JA YLEISÖÄ

Päijälän Tukkilaistupa on esimerkillinen ja jopa isänmaallinen saavutus, arvioivat avajaispuhujat 7. kesäkuuta. Moni vieras yllättyi siitä, miten iso ja edustava Lehdon veljesten keräämä metsätyö- ja uittoperinnekoelma on ja miten komeasti sitä on laitettu esille entiseen kauppataloon. Järjestäjät yllätti yleisömäärä: yli 200 ihmistä.

Raisa Saarilahti-Kulju (oik.) puhui rahoittajan roolissa.

Kyläläinen Eero Konttila on innokas talkoolainen.

Seppo Unnaslahti, Malinit ja Hannu Lahtinen vaihtavat kuulumisia.

– Teillä on hyvä resepti, kehui Vesuri-ryhmän toiminnanjohtaja **Raisa Saarilahti-Kulju**. Päärahoittajan edustajana hän korosti, että hyvän hankkeen täytyy aina perustua omiin vahvuuksiin ja esimerkiksi perinteeseen. Toteutus vaatii pitkäjänteistä kehittämistä, monipuolista osaamista ja verkostoitumista.

Saarilahti-Kulju kiitti taustatyöstä Leena Braggea, Marja ja Jouko Ikosta sekä Ulla ja Hannu Lahtista.

– Onnistumisen takeena on ollut todella iso määrä talkootyötä. Olkaa ylpeitä Päijälästä!

– Talkoille on aina aikaa, vaikka hommia olisi omissakin nurkissa, tuumaili **Eero Konttila**, yksi ahkerimmista.

– Tällä on niin hyvä porukka ja huumori niin Tukkilaistuvalla, ralleissa kuin metsästyssseurassakin. Aina on 10 – 15 ihmistä kokoontunut, kun kutsu on käynyt. Eero Konttila iloitsee siitä, että talkootyö on alkanut vetää myös mökkiläisiä. Moni kyslee, saako tulla mukaan. Vastaus on aina tottakai.

Tukkilaistupa on Eeron mielestä hieno asia kylälle.

– Kun täällä on kesällä enemmän väkeä, otetaan siitä kaikki ilo irti. Talvella ei tapahdu mitään.

Konttilalla on omiakin muistoja uitosta. Hän keksi veljensä Matin kanssa tarjota kahvit tukkilaisille, joilla oli nuotio koulun rannassa, lähellä omaa kotia. – Äiti antoi luvan. Saimme aikaiseksi niin vahvat kahvit, ettei se tainnut olla juotavaa.

Juhlapäivänä Eero tuli Tukkilaistuvalla aamukahdeksalta, kun tapana ei ole pyöritellä peukaloita kotona. Pöytien paikalleen laittoon tarvittiin miestä.

Päijälän kehityshankkeiden vetäjä **Hannu Lahtinen** muisteli avaussanoissaan runsaan kymmenen vuoden takaista hetkeä, jolloin kylällä päätettiin olla luovuttamatta. Syntyi EU-hanke ”Elinvoimainen Päijälä”. Tukkilaistuvan avaus oli eräänlainen piste monenlaiselle tekemiselle. Osahankkeet ovat kasvattaneet yhdistysten yhteistyötä ja kylän talkoohenkeä.

– Ajattelen, että tämä on meidän kylä ja me tämän ajan kylän rakentajia. Ensin ostimme yhdistysten yhteistyönä kaupan ja vasta myöhemmin heräsi ajatus metsä- ja uittoperinnenäyttelystä.

Hannu Lahtisen mukaan kaikkein tärkeintä on ollut talkootyö, mutta Tukkilaistuvan synty vaati myös EU-rahoitusta sekä kunnan ja yksityisten tahojen tukea ja hanketyöntekijä Lauri Onalin ammattitaitoa. Juhlissa kassaan tuli 500 euroa Kuhmoisten kotiseutuyhdistykseltä.

Kuhmoisten valtuuston puheenjohtaja **Kimmo Malin** korosti, että metsä- ja uittotyöperinteen säilyttäminen on tärkeää erityisesti Kuhmoisten kaltaisessa metsäpitäjässä.

– Olen varma, että Tukkilaistupa löytää yleisönsä, kunhan saamme sanan kiirimään.

Ympäristöoikeuden yliopistolehtorina Malin muistutti, että uitto on jokamiehen oikeuksiin rinnastettavaa toimintaa eli ei kovinkaan säädeltyä.

Lauri Onali kiitti päijäläläisiä mielenkiintoisesta työpaikasta ja hyvästä yhteistyöstä. Hän sanoi kantavansa täyden vastuun näyttelystä ja kehotti vieraita kiertämään tilan myötöpäivään. Onali lainasi tervehdyksessään Suomalainen-lehdessä kesäkuussa 1905 ilmestynyttä lukijakirjettä Leppäkoskelta (Päijälästä). Kirjoittaja kertoi tukinuittosongin jo alkaneen ja kylässä oleilevan sata vierasta. Miehet kuulemma tienaaivat kaksi markkaa tai kaksi markkaa 50 penniä päivässä, ja he ovat käyttäytyneet hyvin.

– Tunsin täällä itsenikin ohikulkevaksi, laulavaksi jätäkksi, totesi Onali. Hän soitti avajaisissa jätkäperinneryhmän kitaristina.

Näyttelyn rakentajan Lauri Onalin puheenvuoro.

Seppo Ristamäki esiintyi avajaisjuhlassa jätkäperinneryhmässä niin kuin on tehnyt jo 30 vuotta soittamalla matkalaukusta tekemäänsä bassoa. Hänen mielestään soittajakaverit Olli ja Risto ovat tehneet tärkeätä työtä perinteen monipuolisessa säilyttämisessä. Päijälän-näyttelyssä on hänen mielestään arvokasta erityisesti kämpppelämän esittely.

– Itse tein ammattiurani autokorjaamoalalla, kun uitot loppuivat kotiseudulla Parkanossa. Sain kyllä jo 13-vuotiaana jälki-istuntoa metsätöiden takia. Olisi pitänyt käydä kansakoulua, mutta minut löydettiin koulun läheltä kuorimasta massapölkkyjä. Jätkäperinne-esityksissä olen veistellyt tukkeja piilukirveellä.

Narubassonsoittaja Seppo Ristamäki (vas.) on soittanut 30 vuotta tukkiläisorkesterin kiertueilla. Muut soittajat kuvassa Lauri Onali, Matti Uusi-Mikkola, Olli Lehto.

Mielenkiinto historiaan toi **Ilmi ja Sakari Myllymäen** Päijälään. Sakarilla on Haukkasalon asukkaana kokemusta tukkien vierittämisestä Päijänteeseen ja sattumoisin Ilmilläkin yhdeltä päivältä.

Pariskunta tiiraili tarkoin esineistöä. Sakari ihasteli varsinkin närelenkkejä, koska sellaisten tekeminen ei onnistu joka mieheltä. – Olin kuullut Lehtojen keräämästä kalustosta, mutta on tätä kyllä paljon! Aion suositella Kuhmoisten senioreille retkeä Päijälään.

Kotiseutuneuvos **Seppo Unnaslahti** luonnehti Päijälää varsin erikoiseksi ilmiöksi. – Mikä ihme, että juuri Päijälään on pakkautunut niin paljon talkooihmisiä. Kylä saa aina aikaan jotakin uutta ja on pysynyt elinvoimaisena yhteisönä.

– Näyttely olkoon kunnianosoitus edellisten sukupolvien ankaralle työlle ja tuleville sukupolville muistutus siitä, miten vaatimattomasti ennen elettiin.

Unnaslahden mielestä kotiseututyön arvostus on noussut. – Tämä näyttely kytkee uitot laajemminkin metsätalouden historiaan, kansantalouteen ja jopa sotakorvausten maksamiseen. Tukkiläistupa on niin hieno kohde, että sitä suosittelen sukulaisille ihan ensimmäiseksi vierailukohteeksi.

– Pidemmällä tähtäimellä kylän elämisen ehto on uusien asukkaiden ja lasten saaminen. Päijälä kaipaa lisäksi kunnan soratien kirkonkylän suuntaan.

Haukkasalolaiset Sakari ja Ilmi Myllymäki aikovat suositella Tukkiläistupaa muillekin.

Markku Rauhalahdi (vas.) ja Olli Lehto avaavat näyttelyn sahaamalla avajaispölin poikki justeerilla.

Kuhmoisten uusi kunnanjohtaja Sami Ylipihlaja viihtyi Tukkiilaistuvalla.

Markku Rauhalahdi avasi näyttelyn yhdessä **Olli Lehdon** kanssa sahaamalla pölkyn poikki justeerilla. Suomalaisten metsämuseoitien Grand Old Man Markku Rauhalahdi muistutti Suomessa eletyn vielä 1980-luvulla ilman valtakunnallista metsämuseota, vaikka sellainen oli esimerkiksi ”metsämaa” Tanskassa. Hänestä itsestään tuli Punkaharjulle perustetun Luston ensimmäinen johtaja 1994.

– Syytä on olla muitakin informaatiopisteitä. Museokin voi kehittyä esimerkiksi erityisnäyttelyiden avulla.

Rauhalahdi kantoi huolta siitä, että innostuksen vallassa herännyt museo voi sammuttaa 10 – 20 vuoden kuluttua. Hän toivoi Päijälän näyttelyn elävän paljon pidempään.

Kuhmoisten kunnanjohtaja **Sami Ylipihlaja** vietti avajaisissa monta tuntia perheensä kanssa. Yleisö määrää löi hänet ällikällä.

Ylipihlaja oli yllättynyt jo aiemmalla tutustumiskäynnillä siitä, miten laaja ja yksityiskohtainen kuvaus metsä- ja uittotöistä Päijälässä odotti. – Keräilijöitten omakohtainen kokemus näkyy autenttisuutena, tietona siitä, mitä työmailla oikeasti tapahtui. Tukkiilaistuvalla yhdistyy vanha näkemys ja kokemus nuoren tutkijan energiaan. – Tämä on kyllä kuningaspaketti, jonka kaltainen tarvittaisiin joka kylälle. Päijälässä on monta täkyä, jotka saavat ihmiset käymään – ehkäpä hakeutumaan kesäasukkaiksi.

Ylipihlajan mielestä kylän ja kunnan kannattaisi jatkossa yhdessä kartoittaa ja hyödyntää mahdollisia tuki- ja hankerahoituksia Tukkiilaistuvan hyväksi. – Ovia olisi helpompi pitää auki, jos esimerkiksi kyläyhdistys vastaisi ovien avaamisesta ja päivystyksistä osin julkisella tuella.

– Aion tuoda tänne omia vieraitani. Kunnan sidosryhmiäkin on kesäaikaan mukavampi kutsua nähtävyyksille kuin tapailla kunnanvirastolla. Kunnanhallitus ja lautakunnatkin käyvät eri paikoissa.

Ylipihlajan mielestä iso ongelma on se, ettei koko Kuhmoista tunneta edes Tampereella. Tukkiilaistupa on niin uniikkikohde, että sitä kannattaisi hyödyntää matkailumarkkinoinnissa. Samalla se on esimerkki muille Kuhmoisten kylille, miten asioita viedään yksi kerrallaan eteenpäin.

PS. Avajaisiin saatiin loppupuoolella pisaroita, joiden sanotaan tuovan onnea. Ja mitä olisi ajateltava siitä, että juhlapuheitten aikana tuli puhelimiin tieto metsän kuninkaan karhun liikkumisesta Päijälän liepeillä?

Teksti ja kuvat: Merja Åkerlind

Kolme onnellista miestä: Risto Lehto (vas.), Lauri Onali ja Olli Lehto. Lauri kertoi oppineensa Ollilta, että ihmisestä tulee vanha, jos hän unohtaa hiekkalaatikon. Näyttelyn tekeminen Tukkiilaistuvaan oli Laurille hiekkalaatikko, jota hän ei ikinä, ikinä unohda. Kuva: Alina Onali

Terttu Hietala tuli Hannu Kalevan kanssa jo aamulla puoli kuudelta virittelemään tulia soppatykin alle. Keittoa tilattiin 150:lle, mutta Terttu keitti varoiksi 200:lle, ja sitä jäi noin lautasellinen. Toivottavasti kaikki halukkaat saivat syödäkseen. Kylän naiset toimivat keittiöapulaisina. Väkeä oli arvioiden mukaan yli 200.

Tukkilaistorkeri Oksetin musiikki sai yleisön jalan vipattamaan.

Markku Rauhalahti (vas.) luovutti Tukkilaistuvalla Suomen lipun, koska näyttely on isänmaallinen teko. Hannu Lahtinen vastaanottaa.

**Päijälän
Tukkilaistupa
on avoinna
17.6. - 9.8. 2026
ti-su klo 12-17**

**Pääsymaksu 10€
alle 18-vuotiaat ilmaiseksi.**

**Avoimna ryhmille myös
sopimuksen mukaan.
Kahvio auki Lauantaitorin aikaan
6.6.-25.7. klo 10-13.**

LEADER

Vesuri-ryhmä

**Euroopan unionin
osarahioittama**

**METSÄMIESTEN
SÄÄTIÖ**

Hankkeeseen on haettu ja saatu EU:n maaseuturahaston tukea Leader Vesuri -ryhmältä.

PVY:N HISTORIIKKI Tilkkujen peittämä maa

Päijälän seudun kyläyhdistyksen juuret ovat Päijälän pienviljelijäyhdistyksessä. Sen 100-vuotista taivalta juhlitaan Pirtillä heinäkuussa. Samassa tilaisuudessa julkistetaan Aino Ruokolan kirjoittama historiikki Tilkkujen peittämä maa.

Suomessa perustettiin 1920-luvun alussa kaksikin pienviljelijöiden keskusliittoa, joista toinen oli poliittinen ja toinen gebhardilainen. Myöhemmin ne yhdistyivät. Samoihin aikoihin maaseudun kyliin perustettiin pienviljelijöiden yhdistyksiä tukemaan viljelijöitä, jotka olivat paljolti pientilallisia.

Päijäläänkin perustettiin Päijälän Pienviljelijäyhdistys 19.3.1926. Kokous oli Leppäkosken talossa, jossa oli läsnä 10 kyläläistä valtakunnallisen järjestön neuvojan Valkaman johdolla, mm. Elli ja Vihtori Leppäkoski, kylän opettajat ja viljelijöitä. Järjestö auttoi yhdistyksiä hankkimaan yhteisiä työkaluja, järjesti kurssitoimintaa ja koulutusta. Oli mm. puutarha-, keitto-, leivonta- ja kutomakursseja. Yhdistykset keräsivät tietysti rahaa toimintaan erilaisilla tapahtumilla, kuten iltamilla, ompeluseuroilla, myyjäisillä ja näytelmäesityksillä. Yhdistys ehti toimia 13 vuotta ennen kuin oma talo Pirtti saatiin rakennettua 1939.

Päijälän Pienviljelijäyhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja oli Jalmari Mikkola, pitkäaikaisin Lauri Helander (1935–1988), jonka aikana tapahtui monenlaista myllerrystä. Pienviljelijät olivat Suomessa vähentyneet ratkaisevasti. Pienviljelijäin Keskusliitto lopetti neuvonnallisen toimintansa 1969 ja neuvonta siirtyi maakuntatasolle.

Aino Ruokola

Kylässä oli kuitenkin edelleen elämää, ja niin pienviljelijäyhdistyksen rinnalla toimi vuodesta 1983 kylätoimikunta, joka teki mm. aloitteet rivitalojen rakentamisesta, Ylälammin ruoppaamisesta ja Santapakan uimapaikan uudistamisesta koululaisten käyttöön. Se järjesti myös siltatansseja tukkilaisnäytöksineen. Kylätoimikunnasta ja PVY:stä syntyi vuonna 1996 Päijälän Seudun kyläyhdistys. Pienviljelijäyhdistyksen 70-vuotinen toiminta oli tullut päätökseen. Silloin puheenjohtajana oli Topi Ruokola. Hänen kuolemansa jälkeen puheenjohtajina toimivat Urho Liehu ja Mauri Anola-Pukkila, joiden jälkeen alkoi Aino Ruokolan 12 vuotta kestänyt puheenjohtajuus. Hänen tyttärensä Leena Bragge on nykyään kyläyhdistyksen puheenjohtaja.

Tuntuu aika luonnolliselta, että Aino Ruokola on tarttunut historiikin kirjoittamiseen: hän on seurannut pienviljelijäliikkeen toimintaa aitiopaikalta ja on osallistunut yhdistyksen toimintaan Pirtillä nuoresta asti: oli kesäjuhlaa, pikkujoulua, 4H-kerhotoimintaa, joka syntyi rinnalle lapsia ja nuoria varten. ”Ja aina olin hommissa ja esiinnyin ohjelmissa”, Aino kertoo, ”ehkä se on siitä jäänyt veriin.”

– Kun olin kirjastonhoitajana, ihmiset toivat näytille vanhoja valokuvia, joissa esiintyvien ihmisten henkilöllisyyttä yhdessä pohdittiin. Niinpä minulle on kertynyt melkoinen määrä valokuvia kylän elämästä. Pirtin arkistokaapista on myös löytynyt yhdistyksen vanhoja pöytäkirjoja ja materiaalia. Ja koska olen aina ollut kiinnostunut vanhoista asioista, idea kypsyi päässä pikkujuhlia. Toissa talvena kirjoitin muutamia artikkeleita omaksi ilokseni, ja kun tajusin Päijälän PVY:n 100-vuotisjuhlan sopivasti lähestyvän, päätin ryhtyä tosissani toimeen, hän tarinoi vaatimattomaan tyyliinsä.

Kiitoksen saa myös tytär Leena Bragge: ”Ilman häntä tästä ei olisi tullut mitään.” Leena on puhtaaksikirjoittanut tekstit ja taittanut koko kirjan. Yhdessä on valittu kuvat ja mietitty niiden paikat. Päijälän Pienviljelijäyhdistyksen historiikissa Tilkkujen peittämä maa on 300 sivua ja yli 300 kuvaa. Hatunnoston arvoinen urakka 89-vuotiaalta Aino Ruokolalta! Onnea Aino!

Teksti Ulla Lahtinen, kuva Leena Bragge

Yhdistyksen 100-vuotisjuhlaa vietetään Pirtillä la 11.7. klo 13

Se on samalla kirjan julkistamistilaisuus, jossa kirjaa on myös myytävänä. Aino on suunnitellut järjestävänsä sinne samaan aikaan valokuvanäyttelyn hallussaan olevista Pienviljelijäyhdistyksen ja Pirtin historiasta kertovista kuvista. Näyttely voisi olla esillä vaikka vuoden loppuun saakka.

Tervetuloa kaikki mukaan juhlimaan oman kyläyhdistyksemmekin 100-vuotiaita juuria!

RUKOUSHUONEEN IKKUNAT

Päijälän yhteisten tilojen ikkunakunnostus etenee. Viime kesänä kunnostettiin talkoilla ja paikallisen puusepän palveluilla Pirtin ikkunoiden ulkopokat.

Tänä kesänä vuorossa on Rukoushuoneen kuistien ikkunoiden kunnostus, ovathan ne jo kovasti huollon tarpeessa kunnioitettavan ikänsä puolesta. Rukoushuone on valmistunut vuonna 1912 ja pokat oletettavasti tuolta ajalta. Perinteisin menetelmin ja materiaalein kunnostettuna ne voivat kestää taas seuraavat 100 vuotta.

Työ aloitettiin huhtikuussa. Reijo Ratalahti ja Matti Åkerlind hoitivat hankalan irroitustyön. Anna Maria Karjalainen katsoo korjaushankkeen kokonaisuutta ja tekee lasitukset, kittaukset ja maalaukset Terhi Ratalahden tukemana. Reijon vastuulla on ikkunoiden ympärillä olevien karmien ja vuorilautojen kunnostusmaalaukset. Paikallisen puusepän, Ruokolan Puu Oy:n Janne Ruokola hoitaa vaativia työvaiheita.

Yhteistyöllä siis edetään ja tervetulleeksi toivotetaan kaikki talkooapu, joka ei vaati erityistä ammattitaitoa mutta antaa tilaisuuden oppia perinteistä ikkunakunnostusta vaikka omiin tarpeisiin. Yhteydenotot Anna Marialle, puh. 050 3790203.

Teksti: Anna Maria Karjalainen

Kuvat: Terhi Ratalahti ja Anna Maria Karjalainen

MELONTAA PITKÄVEDELLÄ

Monet jo tuntevat Päijälän seudun metsien ja kulttuurimaiseman läpi virtaavan Pitkäveden melontareitin. Tämä reitti on vanha uittouoma ja tarjoaakin siten mahdollisuuden tutkailla maisemaa myös historian näkökulmasta. Reitillä meloja saa ihastella pienten järvien ja jokiosuuksien, virtapaikkojen ja suvantojen, kaislikkojen ja karujen metsärantojen vaihtuvia maisemia. Matka sujuu kuin huomaamatta.

Monelta on saattanut jäädä huomaamatta, että tämä ihastuttava reitti ei ole ainoa melojan retkikohde Päijälän seudulla, sillä Pitkävesi, Ottele ja Pajulanjärvi muodostavat myös hienon kokonaisuuden melottavaksi. Tarjolla on runsaasti kilometrejä ja kaunista luontoa. Tämä reitti on mm. melottu muutama vuosi sitten pyhiinvaelluksena. Tällöin vaeltajat lähtivät ensin jalkaparikassa Vehkälän kirkolta ja meloivat Pajulanjärveltä Otteleen kautta Pitkävedelle, josta taas matka jatkui jalan Päijälän rukoushuoneelle.

Pitkävedellä meloja voi kartuttaa kilometrejä kiertelemällä järven ympäri ja erityisesti järven eteläpään "saaristokierros" on itsessään jo kiinnostava melontakohde. Myös Juurakkosalmen kummalliset vedenalaiset kannokot kannattaa käydä ihmettelemässä. Innokas meloja voi huiskauttaa kajakkinsa kohti naapurikuntaa melomalla kohti Mäkimäätä ja järven pohjoispään Haanjoen ja pienen kosken kautta aina Pikku-Vinkilälle saakka. Tästä eteenpäin joki ja kosket eivät ole kunnolla melottavissa. Pitkävedellä kannattaa tietysti pysähtyä Riihigallerian rantaan nauttimaan järvi- ja koskimaisemasta ja hienosta pihapiiristä, joka tarjoaa myös hyvän paikan evästellä. Gallerian ollessa auki kannattaa ehdottomasti poiketa taidenäyttelyyn ja kahvilaan.

Jos mielit tutkimaan näiden kauniiden ja puhdasvetisten järvien maisemaa ja luontoa, voit vuokrata kajakin Tuomaalan tai Ojastenlahden tilalta (Osuuskunta Liippa). Tiloilta pääset sujahtamaan suoraan rannasta vesille. Molemmissa on myös tarjolla majoitusvaihtoehtoja sekä saunapalveluita. Jos tulet omalla kajakilla, kanootilla tai vaikkapa sup-laudalla, on mm. Riihigallerian ranta Päijälän kylällä hyvä lähtöpaikka.

Teksti: Päivi Lahtinen, Ojastenlahden tila

PITKÄTUKKIEN TUKIMIELENOSOITUS TUKKI TUKKIEN UITTOREITIN

pakina

Tukkilaistuvan avajaiset ovat käsillä ja jaloilla. Jos aikakone siirtäisi Tukkilaistuvan ja K-valinnan samaan aikakauteen saisimme tökkiä Pirkka-kekseillä padasjokelaisia ja vingutella Pirkka-justeerilla (justeeri on perinteinen saha) euroviisubiisiämme kuin Linda konsanaan. Mäntytukkia myytäisiin jauhettuna (sahanpuru), siivuina, palana ja mottikaupalla käteisellä tai velaksi.

Kun käy ilmi, että aikakone on tilattu Temusta, parhaassa tapauksessa se ei ole minkäänlainen kone eikä näytä edes aikaa. Ainoa siirtymä olisi suoraan roskikseen. Jos härveli jostain syystä toimisi, niin voi olla, että löytäisit itsesi kivikaudelta. Siellä taitaisivat uittoporukat olla harvassa.

Uittohenkilöstöä oli tapana kutsua tukkijätkiksi. Vanhoja tukkijätkeä oli laulun ja elokuvan mukaan kaksi. Jos kaveri tervehtii kadulla huutamalla "mitä jätkä", hän tuskin olettaa sinun työskentelevän metsä -tai uittoalalla. Tukkijätkät olivat ilmeisesti enimmäkseen jätkiä. Tukkipimuista, tukkilikoista tai tukkineidoista ei kirjallisuudessa liene mainintaa.

Tukkilaisten vapaa-aika kului huhujen mukaan likkoja naurattaessa, sätkätupakkia poltellessa ja kiljua (tai sen jatkojalosteita) nauttien. Rankan työviikon päätteeksi istahdettiin "kantabaarin" sammalmättäälle, kiven reumalle tai kannon nokkaan. Uittomiesten, ja miksei naistenkin luonnollinen "kantakapakka" oli tietenkin Kuusibaari (6-bar). Saimaata ja Työmiestä sai polttaa sekä istuma -että seisomapaikoilla, 24/7 aukiolo oli liikkuvassa ammatissa työskenteleville mieluinen. Juomakulttuuri edusti varsin liberaalia aatesuuntaa. Arkkitehtoonisesti kokonaisuus sulautui luontevasti ympäristöönsä ja oli edelläkävijä luonnonmukaisessa ja hiilineutraalissa "rakentamisessa". Kuusibaarin drinkkilistan suosituimmat tuotteet kautta aikain ovat: pilsneri, keskikalja, kilju, sahti, Alkon pöytäviina, Leppäkosken kirkas, Koskenkorva ja talouspiimä (lähinnä ruokailun, eli kylmän lenkkimakkaran kera nautittuna)

Vaikka tukinuitto on nykyään melko harvinainen kuljetusmuoto, ovat asiaan liittyvät käsitteet jääneet elämään omaa elämäänsä. Onkohan tukkihumalaisen tukkimiehen kirjanpitoon luottamista? Tukista voi tehdä vaikka hirsii. Siitä huolimatta talon isäntää on harvemmin nähty metsässä etsimässä sopivia hirsipuita. Olisi mennyt hirtehihumorin puolelle. Pekka Myllykoski (Freud Marx Engels & Young 1988, Mystinen metsätyömies) riimitteli aikoinaan "Minä tahdon olla mystinen metsätyömies. Ja hirsii vetää, jos karsia rapula on".

Ainakin 70-luvun nuoret muistavat Kojjärven ja miltei yhtä dramaattisen tapahtumaketjun, joka meinasi eskaloitua Leppäkosken partaalta Pitkävedelle saakka: pitkätukkien tukimielenosoitus tukki tukkien uittoreitin - tukkeuma saatiin poistettua vasta seuraavan kevättulvan aikaan.

Tukkilaistupaan kannattaa tuppautua tekemään lähempää ja tarkempaa tuttavuutta. Kunhan muistatte, että ei saa tukkia tuvan porstuaa eikä syödä seinällä roikkuvia keksejä. Ja älä tukista lasta edes kasvatusmielessä.

Ja hyvää uittokesää,

*Dr Rainer
Pakinoitsija*

Uittomies. Kuva: Eino Nikkilä, 1931.
Museovirasto CC BY 4.0. Lähde [Finna.fi](#)

Erään paikkakuntalaisen perhealbumista
100 vuoden takaa: tukkipomo, esiäidin
nuoruuden rakastettu.

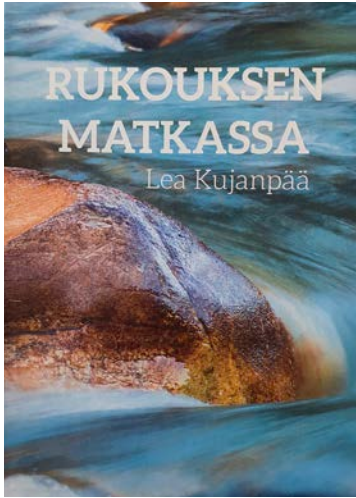
Luumäki, Kannuskoski, tukinuittoa Ruokokosken sillalta. Kuva: Veikko
Oksanen, 1954, Lappeenrannan museot. CC BY 4.0. Lähde [Finna.fi](#)

Tukinuittoa, taustalla Enso-Gutzeit Oy:n Kotkan tehdas ja Norjan saha. Kuva: Volker von Bobin. Museovirasto CC BY 4.0.
Lähde [Finna.fi](#)

KAIJAN KIRJANURKKA

Tee rukouksesta itsesi näköistä!

*Lea Kujanpää, Rukouksen matkassa
Karas-Sana Oy 2023*

Lea Kujanpää on tehnyt monipuolisen kirjan. Aloin alleviivata tärkeitä kohtia, ja tuntui, että pitäisi alleviivata joka lause. Poimin sieltä tähän artikkeliini helmiä.

Kujanpää pistää riman matalalle, ei ole vaativa. Jo alkusanoissa hän ilmoittaa tehneensä rukouselämässään kaikki mahdolliset virheet. Vuosikymmenten jälkeenkin hän kokee olevansa edelleen hämmästelijä ja etsijä, joka kaipaa syvempää yhteyttä Kristukseen.

Hän korostaa, että rukoukseen ei ole mitään kaavaa. Jokainen saa muodostaa omannäköisensä rukouselämän. Rukoukset voivat olla etukäteen laadittuja, kuten Psalmit, tai vapaamuotoisia. Toista ei voi pitää toista parempana.

Jeesus opetti Isä meidän -rukouksen. ”Voisi sanoa, että siinä on oikeastaan kaikki, mitä rukoukseen tarvitaan”, Kujanpää määrittelee. Moni keskittyy myös rukoukseen vanhan rukouksen avulla, joka kuuluu: ”Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua syntistä.” Kirjoittaja kertoo rukoilevansa välillä vain sanomalla ”Jeesus”.

Kujanpään asettamaan alhaiseen rimaan kuuluu se, että hänen mielestään saamme epäillä ja kysellä. Miksi näin? Koska meidän ei kannata Jumalan edessä olla muuta kuin rehellisiä. Tietäähän Jumala kaiken meistä joka tapauksessa.

Rakkaussuhde

Välillä ei huvittaisi rukoilla, mutta rukoilemista voi myös rakastaa. ”Minä ajattelen, että rukous on suhde kolmiyhteiseen Jumalaan. Se on rakkaussuhde häneen, joka on käynyt läpi helvetin ja kuollut puolestani, jotta minun ei tarvitsisi maksaa omista synneistäni”, Kujanpää kirjoittaa.

On tärkeää rukoilla itsensä puolesta, mutta myös muiden puolesta. Saamme rohkaisua, kun rukoilemme yhdessä ja kerromme yksityiselämässämme rukoilevamme toisten puolesta. Jokainen rukous kuullaan, vaikka vastaus ei olekaan läheskään aina sellainen, jota toivoisimme. ”Tapahtukoon sinun tahtosi” on hyvä rukous. Sitä ei tarvitse pelätä. Jumalan tahdon tie on kuitenkin paras tie.

Esirukouksen pyytäminen on uskovien yhteyttä, yhteistä jakamista, rukouksen voiman tunnustamista ja toisen rukouksen arvostamista.

Ei ole liian pientä asiaa, jota ei voisi rukoilla. Eikä ole liian isoa rukousta! Voimme rukoilla kaikkien päijäläläisten puolesta, tai vaikkapa kaikkien maailman ihmisten puolesta. Itse olen silloin tällöin, vuosikausien ajan, rukoillut kaikkien Päijälän kylän asukkaiden puolesta nimeltä tai perhekuntana mainiten. Ehkä sinäkin olet ollut rukouksissani!

Kujanpää huomauttaa, että rukous ei aina ole mukavaa, joten tarvitaan myös itsekuria. Allekirjoittanut on samaa mieltä, mutta kyllä minun mielestäni rukouksesta tulee aina hyvä mieli.

On hyvä yhdistää rukoukseen Jumalan Sanaa. Kujanpää ottaa esiin muun muassa Psalmin 62 jakeen 9: ”Luottakaa aina Jumalaan, tuokaa hänen eteensä kaikki mikä sydäntänne painaa.” Iloitaan rukouksen mahdollisuudesta!

Teksti ja kuva: Kaija Taival

TAPAHTUMAKALENTERI

La 6.6.–25.7. klo 10–13 Lauantaitori Päijälän Tukki-laistuvan pihassa (ei 20.6. ja 18.7.)

Su 7.6. klo 12 Tukki-laistuvan näyttelyn avajaiset Päijälässä

La 13.6. klo 10–17 Avoimet kylät. Tukki-laistuvan näyttely avoinna. Vapaa pääsy.

Ti 16.6. klo 18–20 Riihigallerian avajaiset Päijälässä (Avoinna kts. sivu 5)

Pe 19.6. klo 10–13 Lauantaitori Päijälän Tukki-laistuvalla, Muhkun juhannuskisat

Pe 26.6. klo 10–16 Naisten päivä Rukoushuoneella

Su 28.6. Tiekirkon ja näyttelyn avajaiset Päijälässä klo 14
Tiekirkko avoinna 28.6. – 26.7. ti–su klo 12.30 – 17.30

Su 5.7. klo 13 Runon ja Suven päivä Päijälän Pirtillä

Ke 8.7. klo 15 Makuja ja Musiikkia Päijälän Pirtillä Mari Rantasilan tahdissa. Kesälounas, sisältää alkukeiton, kesäisen buffetpöydän ja jälkiruuan ja kahvit. 65€/hlö Seijan Pidot varaukset 0400980292/ seijaelinaruokola@gmail.com

La 11.7. klo 13 PVY:n 100-vuotisjuhla Päijälän Pirtillä

La 18.7. klo 9–13 Kesätori ja lastentapahtuma sekä Muhkun järjestämä petankkikisa Päijälän Pirtillä

Su 19.7. klo 18 Yhteislaulut Päijälän Riihigallerialla, Kuhmoisten Pelimannit

La 1.8. Secto Rally Finland Päijälässä

Su 9.8. Päijälän rukoushuoneen kesäjuhla: klo 10 Messu, klo 11.30 ruokailu, klo 12.30 päiväjuhla, jossa puhujana mm. Santeri Marjokorpi Kansanlähetyksestä

Pe 28.8. Kirjapiiri Pirtillä: Olli-Pekka Jauhiainen, Sukupuut

Su 30.8. Retki Isojärven kansallispuistoon, lähtö klo 12 Päijälän rukoushuoneelta ja palatessa hartaushetki

La 12.9. klo 9–13 Syystori Päijälän Pirtillä

Naisten päivä

Tule uudistumaan!

Rukoushuoneella pe 26.6. klo 10-16
Outi Välimaa ja tiimi Hope for Tomorrow'sta
Musiikkia, puheenvuoroja,
kesäkeittoa ja kahvia

PÄIJÄLÄ-INFO

KIRJASTO

Lähikirjasto Päijälän Pirtillä, Päijäläntie 12
Aukioloajat: parillinen viikko pe 9–11.30
pariton viikko pe 12.30–15; puh. 040 827 2323

TORITAPAHTUMAT

Kesälauantaisin Tukki-laistuvan pihalla klo 10–13.
Pirtillä 4x vuodessa, kts. www.paijala.fi

KIERRÄTYSPISTEET

Orivedentie 1501: Lasi, metalli, paperi, poltettava jäte.
Orivedentie-Poikuksentie : Poltettava jäte.
Sappeentie-Pirttikulmantie: Poltettava jäte
Antinkorven jäteasema, Orivedentie 367: Hyöty- ja vaarallinen jäte;
arki-to 15–17, arki-la 9–11 (2.4–29.10)
touko–heinäkuu to 15–18
Kts. Kuhmoinen Palvelee s. 73

YHDISTYKSET

Päijälän Seudun kyläyhdistys ry
Yhteyshenkilö pj. Leena Bragge 040 832 6131

Päijälän Kristillinen yhdistys ry
Yhteyshenkilö pj. Terhi Ratalahti 045 131 8891

Päijälän Seudun metsästysseura ry
Yhteyshenkilö pj. Mika Liehu 0500 187 180

Urheiluseura Mäkimaan Muhku ry
Yhteyshenkilö Risto Lehto 050 595 2051

VUOKRAKOhteet ja MAJOITUS

Julkiset tilat tilaisuuksia varten
Varaukset pj:ien kautta. Ks. yhdistykset
Kyläyhdistyksen Päijälän Pirtti. Päijäläntie 12.
Kristillisen yhdistyksen Rukoushuone. Orivedentie 1614. (Myös Tiekirkkona heinäkuussa)
Metsästysseuran Passu. Sappeentie 867. (Myös majoitus. Vuodepaikkoja 8–10+ sauna)

TILAUSBUSSEI SEKÄ KUNNAN AVUSTAMAT ASIOINTIKYYDIT

Asiointikyydit keskiviikkoisin – tilaukset ti klo 16 mennessä. 14 asiakaspaikkaa.
Puh: Aila 040 7288 026 Päijälä

KALASTUSKUNNAT

Leppäkosken kalastusyhdistys

Esimes Hannu Kaleva
Kalastusluvat: Hannu Kaleva 046 956 4850
Aila Konttila 040 728 8026

Kuoksenjärven kalastusyhdistys

Esimes Kari Bragge: 0400 622 621
Sarin Kotikahvila: 040 565 2198
Kalastusluvat: Eeva-Kaarina Ruokola: 040 737 8233

Hahmajärven kalastusyhdistys

Esimes+kalastusluvat: Jari Niemi: 050 530 3963

Löytäneen kalastuskunta Pitkävesi

Esimes Timo Taival: 044 566 6834, myös lupia
Kalastusluvat: Markku Liehu 040 580 0432,
Seppo Kortelainen 0400 778 686
Marja Liedes 040-5386015

URHEILU

Urheilukenttä Päijälän Pirtillä
Urheilutapahtumia: Mäkimaan Muhku,
kts. www.paijala.fi
Kanootti- ja sup-lautavuokraus: Hannu Lahtinen
0500 304 769
Kajakkeja, tentsile-. ja puolijoukkueeteltoja:
Päivi Lahtinen 050 536 6374

INFOTAULUT

Kylän keskustassa, Keikkamäen kierrätyspisteellä,
Mäkimaassa ja Kangasjärventien tiehaaroissa.

LÄHDE

Käynti yleisön käytössä olevalle lähteelle osoitteen
Orivedentie 1645 tienhaarasta, n. 50 m metsään sisään.
Ammentaminen vain paikalla olevilla astioilla.

HISTORIIKIT

Leppäkosken kohinaa –Päijälän seudun historiaa, toim.
Sirkka-Liisa Ranta.
Otteita elämästä – Päijälän kristillinen yhdistys 1912–
2012, toim. Kaija Taival.
Pienten on unelmoitava suuria. Riihigallerian
perustajan, taiteilija Niilo Suojoen elämästä. Kirj.
Sirkka-Liisa Ranta
Kirjat saatavana kirjastosta ja rukoushuoneesta.

Lisätietoja: www.paijala.fi
Facebook ja Instagram: @visitpaijala

YRITYKSET

Ruokolan Puu Oy

Ovet, ikkunat, portaat ja tilauspuusepäntöyt.

040 824 7331

<http://www.ruokolanpuu.fi>

RUOKO design

Puiset sisustustuotteet ja mittatilauskalusteet

www.ruokodesign.com

045 131 7045 / Sanna Ruokola

Ruokolan Metsäkuljetus Oy

Metsäalan kuljetukset ja haketus

Konekorjaamo ja metallirakenteiden valmistus

050 563 6941

<http://www.ruokolanmetsakuljetus.fi>

Kuhmoisten Maa ja Kiinteistö Oy

Maa-, tie-, vesi- ja saneerausrakennustyöt.

Kone-, kiinteistö ja henkilöstövuokraukset.

Liikenneohjaukset.

0400 870 386

<http://www.kmkoy.fi/etusivu>

Tmi Jari Niemi

Polttopuut, metsänhoitotyöt,

traktori- ja mökkitalokkarityöt

Telttakatoksen vuokraus

050 530 3963

Mika Tuominen

Traktori-, kaivinkone- ja metallityöt.

0400 191 1541

Petri Liehu Oy

Puun korjuu, polttopuut

Metsä- ja maansiirtokoneiden kuljetukset.

040 779 4457

Tmi Liehun Sora

Sora ja maanrakennus

040 580 0432

Tmi Seijan pidot

Pitopalvelu, leivonnat tilauksesta.

0400 980 292

Hannen hyvinvointi- ja koulutuspalvelut

Hierontapalvelut

Koirakoulutus

0400 452 524

Tuomaalan tila

Mökkivuokrausta, kanootti-/kajakivuokrausta

pääasiassa Pitkävedellä, luomukaurahiutaleita,

polttopuita

www.tuomaalantila.fi; 0500 304 769

Osuuskunta Liippa

Puunkaatoa, aittamajoitusta, kajakivuokrausta

oskliippa.fi; Päivi Lahtinen 050 536 6374

RR Kotipalvelua

Siivousta, asiointipalvelua, apua arkeen; henkilökohtaisen
avun palvelut palvelusetelillä

Virpi Rasilainen 040 778 6098

Lakiasiaintoimisto Christina Karlia

perintö- ym. lakiasiat

040 836 0028

Tmi Nestori Liehu

Maanrakennus- ja trakturityöt

040 361 6929

Sarin kotikahvila

Pitopalvelu, tilaustuotteet juhlaan ja arkeen

040 565 2198

RETKI ISOJÄRVEN KANSALLISPUISTOON

Kristillinen yhdistys tekee tänä vuonna pyhiinvaelluksen sijaan retken Isojärven kansallispuistoon 30.8.2026. Siellä on sopivia matkoja heillekin, jotka eivät jostain syystä pysty kävelemään kovin pitkää matkaa. Esimerkiksi Heretystä Kannuslahteen, yhdelle laavupaikalle on 500m, luontopolku on n. 3 km:n lenkki ja Hevosenlenkki n. 6 km.

Lähdemme Päijälän rukoushuoneelta kimppakyydein klo 12. Hyvät jalkineet ovat tärkeitä, koska polut voivat olla aika juurakkoisia. Ota omat eväät mukaan ja varsinkin juomista. "Talo" tarjoaa makkarat nuotiolla.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset 27.8. mennessä Terhi Ratalahdelle p. 045 131 8891 tai terhi.ratalahti@gmail.com.

ERILAINEN PALLOKISA VAIHTELUKSI PALLOJEN VITOLLE

Lauantaitori juhannusaattona pe 19.6. klo 10-13

**Tervetuloa Tukki-laistuvalla
juhannusaattona klo 10-13
virittäytymään
juhannustunnelmaan!**

Tarjolla ainakin kahvia, leivonnaisia,
kaurahiutaleita, kalaa ja vihtoja.

Mäkimaan Muhku on luvannut
järjestää jotain kivaa aktiviteettia
yleisölle! Uudet myyjät ovat aina
tervetulleita!

